

XII. Pius, a Vatikán és az új,

Szerző: Szerk. (2020-06-20)

1 / 20 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/xii-pius-a-vatikan-es-az-uj-egyhazellenes-kulturharc/> internetes címről származik. A cikket 2020-08-06 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

egyházellenes kultúrharc

Hogyan csapja be az ARD német közszolgálati televízió a nézőket, és hallgat el előlük tényeket

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy a véleményét szóban, írásban vagy képi formában kinyilvánítsa és közvéleményre hozza. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy a mindenki által hozzáférhető forrásokból tájékozódjon. A sajtó, illetve a rádiós és filmtudósítások szabadsága biztosított. Cenzúra nincs.” Ez áll a Német Szövetségi Köztársaság 71 évvel ezelőtt alkotott Alaptörvényének 5 cikkelyében. Ez az Alaptörvény mára valóban kissé elavult, és ennek tudható be, hogy miért veszik egyre kevésbé figyelembe a politikában és a médiában is. Sőt, néha oly megbocsáthatatlanul figyelmen kívül hagyják, mintha máris a történelem süllyesztőjébe került volna.

Németországban egyre inkább eluralkodik a média- és gondolatdiktatúra. A nyilvános diskurzus egyre gyakrabban marad el, a közvéleményt egyöntetűre

---

Szerző: Szerk. (2020-06-20)

2 / 20 oldal | © Katolikus.ma

szabják. Az ettől eltérő nézőpontot, legyen az bármilyen jó és megalapozott, a legjobb esetben is figyelmen kívül hagyják, gyakran démonizálják, és ezeket a képviselőket maradinak, jobbosnak vagy éppen az összeesküvés-elméletek képviselőinek tekintik. A fősodratú tömegkommunikáció számára ezek a címkék jelzik, ha valaki semmiféle közösséget nem vállal valamely kellemetlen vélemény képviselőjével, hiszen akkor társadalmi megbélyegzés fenyegeti. A legtöbb esetben azonban még ilyen rágalomra sincs szükség, megteszi, sőt sokkal hatásosabb is, ha a nem kívánatos hangot egyszerűen elhallgatják.

Mindez nem csak a klímaváltozást tagadókra, az oltást ellenzőkre, az iszlamofóbkra vagy akár a homofóbkra vonatkozik, hanem azokra is, akik jó katolikusok, vagy legalábbis annak kellene lenniük. Szent II. János Pál és XVI. Benedek pápa egyháza így lett Németországban már rég ellenséggé. Ezt ugyan még soha senki nem vállalta fel nyilvánosan, de a tettek többet árulnak el, mint a szavak. Ilyen például az az elvárás, hogy az Egyház alkalmazkodjon a modern időkhöz, legyen nyitott a világra, és szíveskedjen a társadalommal együtt változni és ahhoz igazodni. Az öreg, fehér emberek régimódi egyháza kiszolgált, most legjobb esetben is az „élet sűrűjében” élő, lelkipozói szolgáltatást nyújtó férfiakra és nőkre van szükség, akik az „új értékekről” prédikálnak, azaz, akik a modern időknek megfelelő relativizmust vallják magukénak: igent mondanak a

---

Szerző: Szerk. (2020-06-20)

3 / 20 oldal | © Katolikus.ma

klímavédelemre, a menekültek segítésére, a toleranciára és a szexuális sokféleségre, és tagadják a régimódi cölibátust, tisztaságot, a hagyományokat és az egyház tanításához való hűséget. Az Egyház simulékonyságának megtartásáért és azért, hogy akadályozzák a szelíd, de keményvonalas Benedek pápának az Egyház világias jellege megszüntetését célzó törekvéseit, az Egyházat nem csak anyagilag tették függővé, mondván, hogy az rendeli a nótát, aki fizeti a zenészt.

Az Egyházra súlyos büntudatot erőltetnek, a visszaélések tragikus esetei már régen nem elegendőek. Azzal, hogy a kényelmetlen püspököket megrágalmazzák és elhallgattatják, azzal, hogy rossz hírbe keverik őket, amíg püspöki katedrájukról le nem mondanak és jobb esetben külföldre nem menekülnek, félelmet generálnak, hiszen ezeknek az atrocitásoknak bármikor bármely egyházi tisztségviselő áldozatul eshet. A „pöffeszkedő” limburgi püspök valójában egy szerény és alázatos aszkéta, az augsburgi „verekedő” püspök pedig szelíd, mint egy bárány. A média támadásaitól azonban nem nyújt védelmet az igazság, és csak idő kérdése, hogy a színlelt felháborodás médiában generált hullámai mikor érik el a következő ártatlan áldozatot. Továbbra is mindent elkövetnek azért, hogy a hívők Egyházba vetett bizalmát megingassák. Ennek legcélravezetőbb módja, ha az Egyházat erkölcsi, morális alapon hiteltelenítsék. Németországban pedig ezt úgy lehet a leghatásosabban elérni, ha az Egyházat a múlt bűneivel, a nácikkal

---

Szerző: Szerk. (2020-06-20)

4 / 20 oldal | © Katolikus.ma

hozzák összefüggésbe.

Katolikus.ma

Szerző: Szerk. (2020-06-20)

5 / 20 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/xii-pius-a-vatikan-es-az-uj-egyhazellenes-kulturharc/> internetes címről származik. A cikket 2020-08-06 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

XII. Piusz 1939-ben, a világháború kitörése előtt foglalta el Szent Péter trónusát

---

Szerző: Szerk. (2020-06-20)

6 / 20 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/xii-piusz-a-vatikan-es-az-uj-egyhazellenes-kulturharc/> internetes címről származik. A cikket 2020-08-06 dátummal egy médiamissziós lelkiületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

AZ EGYHÁZ HITLER ELLEN HARCOLT, HITLER PEDIG AZ EGYHÁZ ELLEN

Ez az állítás természetesen nem felel meg a valóságnak, történelmileg tarthatatlan. 1929 és 1931 között Róma teljes egyetértésével az egyik püspökség a másik után tagadta meg az NSDAP[1] tagjai számára a szentségek kiszolgáltatását. Az Egyház a nemszocializmust a kor „legveszélyesebb eretnekségének” tartotta, melynek ideológiája összeegyeztethetetlen a katolikus hittel. Hitler hatalomra jutásával a klérust pánik, félelem töltötte el, amíg a Vatikánnak nem sikerült megállapodást kötnie a Harmadik Birodalommal az Egyház fennmaradásáról. A megállapodás ellenére Vatikán havonta volt kénytelen hangosan tiltakozni a konkordátum megsértése és a jegyzékben több oldalon felsorolt zaklatások és közvetlen támadások sora miatt. Hitler hatalmának a konszolidációját XI. Pius pápa 1937-ben megpróbálta megakadályozni az „Égető aggodalommal” kezdetű enciklikájával, amely egy rendszer és egy ideológia legsúlyosabb kritikájának számít az Egyház újabb kori történelmében. Merész papok tízezrei rejtegettek egy-egy másolatot belőle, hogy virágvasárnapon felolvashassák a híveknek.

Szerző: Szerk. (2020-06-20)

7 / 20 oldal | © Katolikus.ma

A náciik válaszként lefoglalták az egyházi nyomdákat, valutával kapcsolatos bűncselekményekkel gyanúsították meg az Egyházat, és visszaélési perek özönét indították el ellene. A zavargásban résztvevők a püspöki rezidenciák ablakait is betörték, miután nem egy bátor pap az 1938. november 9-i ún. birodalmi kristályéjszakán a zsidók védelmére kelt. Végül csaknem 2800 katolikus papot hurcoltak koncentrációs táborba, de Hitler a végső győzelem napjára a kényelmetlen püspökök letartóztatását és kivégzését tervezte. Róma kilenc hónapos német megszállása alatt adta ki a parancsot, hogy Vatikánt is el kell foglalni és XII. Pius pápát le kell tartóztatni, ha a Szentszék nyílt tiltakozást jelentene be a zsidók meggyilkolása ellen. A háború után a pápa meggyőződése volt, hogy, ahogy ki is mondta, „a sátáni erők” ellen vívott harcot. A felsoroltak mind ellenőrizhető, történelmi tények.

2004-ben jelent meg a „Hitler vallása” c. könyvem, amely az események alapján aprólékosan feltárja a nemzetiszocialista ideológiai alapjait és ezek összefüggéseit a XIX. század neognosztikus, újpogány és titkos, okkult tanaival, valamint az olyan antikrisztusi filozófiákkal, mint például a szociáldarwinizmus és Friedrich Nietzsche emberfeletti emberről (Übermensch) szóló elmélete.

Szerző: Szerk. (2020-06-20)

8 / 20 oldal | © Katolikus.ma

Ezekben a tanokban közös vonás a zsidó-keresztény világ- és emberkép radikális elutasítása, így nem kell csodálkozni, ha Hitler is a korai beszédeiben egyformán szót emelt a „zsidók és a jezsuiták” ellen. Amikor azonban már a polgári származású választókat is meg akarta magának nyerni, a retorikája mérsékeltebb lett, és a „zsidó együttérzésre alapozott etikától” megtisztított, „pozitív kereszténységet” követelte. A protestánsok nagy része ekkor már rá adta a szavazatát, míg a katolikusok szkeptikusok maradtak, és többségükben nem szavaztak rá. Ezek után Hitler csak 1938-ban keltett nyíltan ismét hangulatot a „zsidók és a fekete és vörös[2] szövetségeseik” ellen.

A könyv a Pattloch kiadó gondozásában jelent meg, amely annak idején a Droemer-Weltbild kiadócsoporthoz tartozott. Ez lett az egyik legnagyobb sikerű könyvem, amelynek első kiadásából két hónap alatt több mint 30.000 példány fogyott el (bár az utólagos elszámolásnál csak 25 ezret vallottak be), és a Spiegel magazin bestseller-listáján a 8. helyet érte el. Ilyen siker esetén szokás szerint a kiadó pezsgős reggelire hívja meg a szerzőt, miközben már a második kiadás kiszállítása is folyik, kihasználva a karácsonyi vásárt. Az én esetemben azonban nem így történt. A kiadó a Hitler vallása c. könyvet „elfogyottnak” nyilvánította, további kiadást pedig nem hogy nem tervezett, hanem bejelentette, hogy nem kíván a továbbiakban velem együttműködni.

Szerző: Szerk. (2020-06-20)

9 / 20 oldal | © Katolikus.ma

De mi is történt valójában? A recenziók egyetlen hibát sem kifogásoltak, és a kutatási eredményeimet sem kérdőjelezték meg. A visszakereshetőség érdekében a könyvben minden állításomat és minden idézetet lábjegyzettel láttam el. A mű számos olvasó, köztük mély ismeretekkel rendelkező, tapasztalt történészek tetszését is elnyerte. Alapos munkát végeztem, semmilyen szemrehányást sem tehettem magamnak. Akkor miért szüntette be a kiadó a sikerkönyv forgalmazását, és miért nem történt meg a könyv utánnomása, amivel ismét jó pénzt kereshetett volna?

Csak néhány évvel később tudtam meg, hogy mi történt. A Dromer-Weltbild kiadó ügyvezetőjének asztalán megszólalt a telefon. A vonal túlsó végén a berlini politikai élet egyik ismert alakja volt, akinek a nevét soha nem árulták el nekem. „Hogyan adhattak ki egy ilyen könyvet?” - ordította az illető. „Ez a könyv felmenti az Egyházat, amikor mindannyian tudjuk, hogy az Egyház együttműködött Hitlerrel ...!”

Az én hibám tehát nem az volt, hogy rosszul végeztem a kutatásomat, vagy hibát követtem el benne, hanem csak egy társadalmi konszenzust, a berlini köztársaság egyik dogmáját sértettem meg. „Hibát követ el azzal” - mondta nekem már a

---

Szerző: Szerk. (2020-06-20)

10 / 20 oldal | © Katolikus.ma

frankfurti könyvvásáron a kiadó, - „ha mindig csak védi az Egyházat. Ezzel soha nem fog sikert aratni. Írjon inkább egy egyházellenes könyvet.” „Kedves uram” - válaszoltam. „Van egy gondom. Otthon a falon lóg egy tükör, és reggelente úgy szeretnék belenézni, hogy nem leszek rosszul a saját látványomtól.” „Akkor maga sosem fog pénzt keresni” - jósolta a kiadó. És mit ad Isten, igaza is lett. Apropos, említettem már, hogy a Droemer-Weltbild konzern legnagyobb tulajdonosa akkortájt a Német Püspöki Konferencia volt?

AZ ARD ÉS EGY FARKAS A VATIKÁNI LEVÉLTÁRBAN

Ma ismét egy olyan helyzetet éltem meg, amely a németországi vélemény- és sajtószabadság iránti aggodalmamat igazolni látszik. Március 2-án 25 másik történésszel együtt a történelemben elsőként kaptunk lehetőséget, hogy a Vatikán titkos levéltárában XII. Pius pápa iratait tanulmányozzuk. Erre pontosan öt napig volt módunk, aztán a levéltárat a koronavírus miatt újra bezárták. A résztvevők között rajtam kívül volt egy hétagú csoport is, melynek vezetője Hubert Wolf professzor, münsteri egyháztörténész volt. Wolf már előzetesen követelte XII. Pius boldoggá avatási eljárásának leállítását, amíg ő és az általa vezetett csoport

---

Szerző: Szerk. (2020-06-20)

11 / 20 oldal | © Katolikus.ma

kompromittáló részletek feltárása érdekében meg nem vizsgálja a kutatható, mintegy 15 millió oldalnyi anyagot. Már maga a követelés is pimasz volt és szégyentelen, hiszen a pápa boldoggá avatási eljárását már 11 éve lezárták.

2009 decemberében ugyanis XVI. Benedek pápa jelentette be a Szentek Ügyeinek Kongregációjának egyhangú határozatát követően, hogy XII. Pius pápa „hősiesen erényes” volt, így már csak egy általa megtörtént csodát kellene tudományosan igazolni. Wolf kutatását ennek ellenére (vagy éppen emiatt) nemcsak a Bohlen és Halbach Alapítvány, hanem a Német Püspöki Konferencia is finanszírozta 50.000 euróval. A körültekintő professzor a televízió „Focus” c. műsorában rögtön az első nap bejelentette az első felfedezését: a berni nunciatúrából származó archívumban három fotó is található, amelyek bizonyítják, hogy XII. Pius a holokausztról sokkal tájékozottabb volt, mint azt eddig hittük. A fényképeket előzőleg valóban Bernben őrizték, és csak 10 évvel később, Bernardini nuncius megbízatásának megszűntével kerültek Rómába. A pápa ezekkel biztosan soha nem találkozott.

Szerző: Szerk. (2020-06-20)

12 / 20 oldal | © Katolikus.ma

Március 2-án délután atyai barátommal, **tanárommal**, Prof. Dr. Peter Gumpel jezsuita atyával volt találkozó, aki XII. Pius boldoggá avatási eljárását is vezette, és akit így Pius pápaságának világszerte legjobb ismerőjeként tartanak számon. Gumpel atya elmesélte, hogy csütörtökön a bajor televízió interjút fog készíteni vele az archívum megnyitásával kapcsolatban, és megkérdezte, hogy szeretném-e, ha velem is készülne egy interjú. Természetesen örömmel mondtam igent, és felkészülésük érdekében rögtön oda is adtam a *Pápa és a holokausz* c. könyvemet. Dr. Luigi Perotti producer másnap fel is hívott, felkért az interjúra, majd szombaton előzetes megbeszélést tartottunk. A felvételt március 10-én, kedden késő délutánra beszéltük meg.

Annak ellenére, hogy a koronajárvány miatt a levéltár pénteken bezárt, egész Olaszországot karantén fenyegette, hétfőtől pedig az éttermek is bezártak, tehát az ellátásom is nehézségekbe ütközött, mégis ottmaradtam Rómában. Ha a 96 éves Gumpel atya szó szerint az életét kockáztatta azzal, hogy egy hattagú tv-stábot fogad, akkor a kényelmetlenségek elől én sem akartam menekülni. Perotti eredetileg az interjút egy könyvtárban akarta felvenni, de a karantén miatt csak egy filmstúdió maradt számunkra lehetséges helyszíneként, ahol az interjút barátságos és professzionális körülmények között fel lehetett venni. Egy jó órával később éhesen indultam haza a szállásomra. Az egészséget azért vállaltam, mert

---

Szerző: Szerk. (2020-06-20)

13 / 20 oldal | © Katolikus.ma

számomra minden áldozatot megért, hogy XII. Pius körül az igazság napfényre kerüljön.

„AZ IRATOK TITKA“ ÉS A FEKETE LEGENDA FOLYTATÁSA

Annál jobban elcsodálkoztam, amikor az anyagot május 18-án éjjel 23.55-kor bemutatták az ARD késő esti, *Az iratok titka* című műsorában. Az adásban ugyanis a vélemények és a kutatási eredmények teljes spektrumának bemutatása helyett a Bajor Televízió szerkesztőségének nyilvánvaló döntése alapján Wolf professzor végtelen monológja volt látható. Gumpel atya csak XII. Pius-szal való találkozásairól beszélt, Luigi Napolitano olasz professzor kollégám pedig, akinek interjút az enyém után vették fel, mindössze három röpké vágás erejéig tűnt fel a képernyőn. A szándékot nem lehetett nem felismerni. A pápa körüli „fekete legendát” akarták megerősíteni, amely szerint a pápa nem emelt szót a holokauszt ellen, és a pápasága egyedüli és tévedhetetlen ismerőjének Wolfot akarták beállítani. Ennek a kizárólagos véleményre formált jognak én az útjában álltam, így a velem készített interjút felülbírálták és nem adták le, hanem nemes egyszerűséggel elhallgatták.

Szerző: Szerk. (2020-06-20)

14 / 20 oldal | © Katolikus.ma

Az ARD narratívája a dokumentumokkal kapcsolatban félreérthetetlen volt: szerintük Ferenc pápa elhatározta, hogy az Egyháznak nem csak a pénzügyi és visszaélési botrányait tárja fel, hanem az egyháztörténelem ezen sötét fejezetével kapcsolatos archívumot is megnyitja még akkor is, ha „kényelmetlen igazságok kerülhetnek fényre”. Wolf pedig „felfedezte” ezeket: „Rolf Hochhuth [FJ2] vádjait már ismertük, de amit találtunk, még annál is sokkal rosszabb volt.” Az egész úgy hangzott, mintha a német közszolgálati televízió egy keresztényellenes propagandacsatorna lenne.

Egyetlen szó sem esett arról, hogy a valóságban XVI. Benedek pápa volt az, aki már 2006-ban az archívum megnyitásáról határozott, ami nyilvánvalóan hosszú időt igényelt, hiszen a 15 millió oldalnyi anyagot először katalogizálni kellett és nyilvántartásba kellett [FJ3] venni. Egy szó sem esett arról, hogy Hochhuth álhírekkel teli kampánya a szovjet titkosszolgálat, a KGB műve volt, amely azt célozta, nehogy Giovanni Battista Montini, XII. Pius bizalmasát válasszák a következő pápává. Nem említették meg azt sem, hogy a VI. Pál megbízásából általunk közzétett 5500 oldalnyi dokumentum alapján meglehetősen pontos képet kaptunk a történelmi környezetről, amit a 2018-ban megjelent, *A pápa és a holokauszt* c. könyvemben sokkal differenciáltabban írtam le, mint Wolf a maga hajánál fogva előrángatott polémiáiban.

Szerző: Szerk. (2020-06-20)

15 / 20 oldal | © Katolikus.ma

A műsorban a münsteri professzornak, aki újabban a papi cölibátus fáradhatatlan ellenzője lett, ellenérvek híján nem kellett mást csinálnia, mint hazug kijelentéseket tennie XII. Piusról. Például:

Wolf: „Pacelli nuncius[3] az 1920-as években nem tekintette Hitlert nagy veszélynek“.

A valóságban a náci felkelést Pacelli már 1923-ban katolikusellenesnek, két évvel később pedig a nemzetiszocializmust a kor legveszélyesebb tévtanának nevezte. Ezt igazán nem lehet alábecsülésnek nevezni.

Wolf: „Hitler az első nemzetközi szerződését a Szentszékkel kötötte.

A valóságban a Harmadik Birodalommal kötött konkordátumot 1933. július 30-án írták alá, tehát pontosan két héttel a Franciaország, Anglia, Olaszország és a Német Birodalom által kötött Négyhatalmi szerződés 1933. július 15-i aláírása után.

Szerző: Szerk. (2020-06-20)

16 / 20 oldal | © Katolikus.ma

Wolf: amikor az amerikaiak 1942 szeptemberében megmutatták a pápának a Zsidó Ügynökség (Jewish Agency) jelentését, amely első ízben tudósított a koncentrációs táborok létezéséről, akkor a Vatikánban már két tudósítást is ismertek, amelyben „a zsidó szervezet által néven nevezett dolgok létezését igazolják”, de ezeket a jelentéseket a Vatikán az amerikaiak előtt tudatosan elhallgatta.

Ténylegesen mindkét kérdéses dokumentumban az szerepel, hogy a náci Német Birodalom keleti területein tömeggyilkosságokat hajtanak végre a zsidókon, de haláltáborokról egyikben sem esik szó. Az egyik jelentés Andrej Szeptyckij, a lemergi érsek levele, a másik pedig az olasz kereskedelmi utazó, Pietro Malvezzi gróf jelentése volt.

Wolf azt állítja, hogy a vatikáni államtitkárság egyik ügyintézője, Angelo Dell'Acqua az előbb említett leveleket egy széljegyzettel („Hihetünk-e zsidóknak? Hiszen mindig túloznak!”) nevetségessé tette.

Angelo Dell'Acqua valójában egészen mást jegyzett fel: „a Taylor rendkívüli követ

---

Szerző: Szerk. (2020-06-20)

17 / 20 oldal | © Katolikus.ma

levelében leírt tények súlyosak, efelől semmi kétség. Azonban meg kell bizonyosodnunk arról, hogy a valóságnak megfelelnek, mert a zsidók is könnyen esnek túlzásba.” Ez pedig nem más, mint egy tulajdonképpen okos figyelmeztetés, hogy a forrásokkal óvatosan kell bánni. Ezt akár némely német professzor is megszívelhetné. A Zsidó Ügynökség jelentése valóban több túlzást tartalmazott, kezdve attól, hogy „egész Kelet-Lengyelországban és Ukrajnában egyetlen zsidó sem maradt életben” (1942-ben vagyunk!), egészen addig, hogy „a meggyilkoltak holttesteiből a németek zsírt csinálnak, a csontokat pedig trágyaként hasznosítják”.

Wolf a szenzációhajhászásával a szakmai berkekben már hiteltelenné tette magát, sőt, bizonyos körökben a sarlatán John Cornwellel, a *Hitler pápája* c. könyv szerzőjével emlegetik egy lapon, de ez legyen az ő baja. De mi lehet az oka annak, hogy a német közszolgálati televízióban ennyire egyoldalú véleményt és sok esetben bizonyíthatóan hamis állításokat mutatnak be, ugyanakkor az ellenvéleményt elhallgatják? Az ismeretek hiánya ennek nem lehet oka, hiszen a szerkesztőségben a velem készített interjút és a könyvemet is ismerték.

A rossz szájízt az okozza, hogy a műsorban nem a történelmi igazság

---

Szerző: Szerk. (2020-06-20)

18 / 20 oldal | © Katolikus.ma

megismertetése volt a cél, hanem egy újabb kultúrharc politikai programjáról van szó. Az Egyházat nem szabad a tények segítségével felmenteni a vádak alól és a nemzetiszocializmus egyedül komolyan veendő ellenzőjének, s ezzel a sötétben világító fénynek feltüntetni, hiszen ez azt jelentené, hogy a világgal és a korszellemmel ellentétben neki volt igaza, nem pedig az előző kettőnek. Ezért kell mindenáron bűnösnek és részrehajlónak beállítani, hiszen csak így lehet az Egyház annyira gyenge és kezes, ahogyan azt a politikai szereplők szeretnék. Akkor már nem jelent akadályt a globális társadalom építése és az értékek leértékelése előtt, ahol az új társadalmi rend paradigmái talán a Nagy Francia Forradaloméhoz és a felvilágosodáséhoz hasonlítanak a leginkább, de a Katekizmuséhoz semmiképpen sem. Az Egyházat ekkor már nem az isteni Szentléleknek, hanem csak a humanisztikus korszellemnek elkötelezett, lelkipozítói szolgáltatást biztosító, rendszert nélkülöző szervezetként kellene megtérni. De mi, katolikusok, tényleg kötelesek vagyunk mindezt eltérni?

Írta: Michael Hesemann író, történész / kath.net

Fordította: Frick József

Szerző: Szerk. (2020-06-20)

19 / 20 oldal | © Katolikus.ma

[1] NSDAP - Nemzetiszocialista Német Munkáspárt, Hitler pártja (ford. megj.)

[2] Fekete = katolikus, vörös = kommunista (ford. megj.)

[3] Eugenio Pacelli, a későbbi XII. Pius pápa (ford. megj.)

Katolikus.ma

Szerző: Szerk. (2020-06-20)

20 / 20 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/xii-pius-a-vatikan-es-az-uj-egyhazellenes-kulturharc/> internetes címről származik. A cikket 2020-08-06 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!